

O	N ^{os}	R	N ^{os}
Q̄ esca viatorum.	300	Regina coeli	319
O gloriosa Virginum.	321	S	
O quam suavis est.	287	Sacris solemnibus.	302
O salutaris. . . de 276 à 281		Salve, Regina.	320
O sacrum convivium.	286	Sit nomen Domini.	338
O sanctissima.	316	Sub tuum.	315
P		T	
Pange, lingua.	301	Tantum ergo. . de 290 à 299	
Panis angelicus.	285	Te Joseph.	327
Q		Tu es Petrus.	337
Quicumque. . . 324, 325, 326		V	
		Verbum supernum.	303

CANTIQUES

POUVANT SE CHANTER SUR PLUSIEURS AIRS

On n'a indiqué ici que les numéros dont les paroles s'adaptent prosodiquement aux mélodies et qui ont un caractère musical d'une suffisante analogie.

Il est à remarquer qu'il n'y a pas toujours réciprocité dans l'adaptation des paroles d'un air sur un autre; ainsi le N° 180 va bien sur 9 et 250, tandis que 9 et 250 ne vont pas sur 180.

Comme différence de caractère avec similitude de coupe, on peut citer les cantiques *Par les chants les plus magnifiques*, et *Vois, pêcheur, le cruel martyr*, qui ne pourraient se chanter l'un sur l'autre, fussent-ils même complètement prosodiques.

N ^{os}		N ^{os}	
1	peut se chanter sur 96, 209.	85	peut se chanter sur 98.
3	— — — — —	51.	96 — — — — — 209.
8	— — — — —	24.	98 — — — — — 85.
9	— — — — —	250.	118 — — — — — 125, 152.
11	— — — — —	151.	119 — — — — — 77.
17	— — — — —	25, 215.	121 — — — — — 126.
19	— — — — —	64.	125 — — — — — 118, 152.
24	— — — — —	8.	126 — — — — — 121.
25	— — — — —	8, 24, 215.	127 — — — — — 62.
28	— — — — —	82.	135 — — — — — 136.
30	— — — — —	167.	136 — — — — — 135.
32	— — — — —	39, 40.	151 — — — — — 11.
39	— — — — —	40.	152 — — — — — 118, 125.
40	— — — — —	39.	153 — — — — — 1.
44	— — — — —	24.	180 — — — — — 9, 250.
51	— — — — —	3.	199 ^a — — — — — 223.
62	— — — — —	209.	215 — — — — — 8, 24.
64	— — — — —	19, 128.	223 — — — — — 199 ^a .
66	— — — — —	70, 76.	224 — — — — — 272.
70	— — — — —	66, 76.	225 — — — — — 1, 209, 153
76	— — — — —	66, 70.	250 — — — — — 9
77	— — — — —	84.	250 — — — — — 96, 209.
79	— — — — —	82, 205.	274 — — — — — 208
84	— — — — —	77.	

MESSE SOLENNELLE DE H. DUMONT

DU 1.

Ky - rie e - - -
- le - i son. iij. Chri - ste e - - - le. i.
son. iij. Kyrie e - - - le. i. son. ij.
Kyrie e - - - le. i. son

DU 1.

Glo - ria in excelsis De. o. Et in ter. ra
pax homi. nibus bonæ volun. ta. tis. Lau. da. mus
te. Benedi. cimus te. A. do. ramus te. Glo. ri. fi.
ca. mus te. Gra. tias a. gimus ti. bi, propter ma.
gnam glo. riam tuam. Do. mine De. us, Rex coe. le.
stis, De. us Pa. ter omni. potens. Do. mine, Fi. li u. ni.
ge. ni. te, JE. SU CHR. STE. Do. mine De. us, A. gnus

De_i, Fi-li-us Pa-tris. Qui tollis pec-ca-ta mun-di,
 mi-se-re-re no-bis. Qui tollis pec-ca-ta mun-di,
 sus-ci-pe de-pre-ca-ti-o-nem nos-tram.
 Qui se-des ad dex-teram Pa-tris, mi-se-re-re no-bis.
 Quo-niam tu so-lus san-ctus. Tu so-lus Do-minus.
 Tu so-lus Al-tis-si-mus, JE-SU-CHRISTE.
 Cum san-cto Spi-ri-tu, in gloria De-i Pa-tris.
 A - - - - - men.

DU 1. Cre-do in u-num De-um: Patrem omni-
 -potentem fac-to-rem coe-li et ter-rae, vi-si-bi-lium
 omnium et in vi-si-bi-lium. Et in u-num Do-
 -minum JE-SUM CHRISTUM, Fi-li-um De-i u-ni-
 -ge-nitum. Et ex Pa-tre natum an-te om-ni-a

sae-cula. De-um de De-o, lumen de lu-mine,
 De-um ve-rum de De-o ve-ro. Ge-nitum non fa-
 -ctum consubstantialem Pa-tri, per quem omnia
 fa-cta sunt. Qui propter nos ho-mines et pro-
 -ter nos-tram salu-tem, descendit de coe-
 -lis.
 Et incarna-tus est de Spi-ri-tu Sancto, ex Ma-
 -ri-a Vir-gine: Et homo fa-ctus est. Cruci-fi-xus
 e-tiam pro nobis sub Pon-tio Pi-la-to, pas-
 -sus et se-pultus est: Et resurre-xit ter-tia die
 se-cundum Scrip-tu-ras. Et ascendit in coelum, se-
 -det ad dex-teram Pa-tris. Et i-terum ven-tu-rus est
 cum glo-ria judi-ca-re vi-vos et mor-tuos,
 cujus regni non e-rit fi-nis. Et in Spi-ritum San-

ctum, Dominum et vi-vi-fican-tem, qui ex Patre,
 Fi-li-o que proce-dit. Qui cum Pa-tre et Fi-li-o
 simul a-do-ra-tur et con-glori-fi-ca-tur: qui
 locu-tus est per prophe-tas. Et unam, sanctam,
 catholicam et a-posto-licam Ec-cle-siam Con-
 -fi-teor u-num baptisma in remissi-o-nem pec-ca-
 -to-rum. Et exspecto resurrectio-nem mortuo-
 -rum. Et vitam ventu-ri sæ-culi. A - - - men.

DU 1.

San-ctus, San-ctus,
 San-ctus Do-minus De-us Sa-baoth.
 Pleni sunt coe-li et ter-ra glo-ri-a tu-a:
 hosan-na in ex-cel-sis. Be-ne-dic-tus qui ve-nit
 in no-mine Do-mini: ho-san-na in ex-cel-sis.

DU 4.

A-gnus Dei, qui tollis peccata mundi,
 misere-re no-bis. Agnus Dei, qui tol-lis pec-ca-
 -ta mundi, mi-se-re-re nobis. A-gnus Dei, qui
 tol-lis pec-ca-ta mun-di, do-na no-bis pa-cem.

PROSE DES MORTS

DU 2
 TRANSP.

Dies i-ræ die-s il-la, Solvet se-clum
 in favilla, Teste David cum Sybilla, Quantus tremor
 est fu-urus Quando ju-dex est ver-rus Cuncta
 strictè discussurus. Tuba mirum spar-gens so-
 num, Per sepulchra regionum, Coget o-mnes an-
 -te thronum. Mors stupe-bit et natu-ra, Cum
 resurget crea-tura, Judi-can-ti resposu-ra.

Liber scriptus pro se - retur; In quo totum conti -
 -netur, Unde mundus judic - tur Ju - dex ergo
 cum sede - bit. Quidquid la - tet apparebit. Nili - nul -
 -tum remanebit. Quid sum miser tunc dicturus? Quem
 pa - tro - num roga - turus, Cum vix justus sit se -
 -curus? Rex tremendæ majestatis, Qui sal - van - dos sal -
 - vas gratis, Salva - me fons - pie - ta - tis Recordare,
 Je - su pie; Quod sum causa tu - æ vi - æ, Ne me
 per - das il - la die. Quærens me se - di - sti
 lassus. Redemisti crucem passus: Tantus la - bor
 non sit cassus. Ju - ste ju - dex ul - ti - o - nis, Do -
 - num fac remissio - nis, Ante diem ratio - nis. In -
 -ge - mi - sco tamquam re - us; Cul - pa rubet vultus

me - us: Supplicanti parce Deus. Qui Mariam ab -
 -solvi - sti, Et la - tro - nem exaudi - sti, Mibi quoque
 spem dedisti. Preces meæ non sunt dignæ: Sed tu bo -
 -nus fac beni - gne. Ne pe - renni cremer i - gne, Inter
 o - ves lo - cum præ - sta, Et ab hædis me seque -
 -stra, Sta - tuens in parte dextra. Confuta - tis
 ma - ledictis, Flammis a - cribus addictis, Vo - ca
 me cum benedictis. O - ro sup - plex et ac -
 -cli - nis, Cor contritum quasi ei - nis, Ge - re curam
 mei fi - nis. Lacrymo - sa dies il - la, Qua re - sur -
 -get ex favilla Judicandus ho - mo re -
 -us. Huic ergo par - ce, De - us. Pie Je - su Do -
 -mine, Dona e - is re - quiem A - - men.

PROSE DU TRÈS SAINT SACREMENT

DU 7

ET DU 8.

Lauda Si.on, Salva-to.rem, Lauda ducem
 et pa-sto - rem In hymnis et can.ticis. Quan-tum
 potes,tantum aude: Quia ma-jor omni lau - de, Nec
 lauda.re sufficis. Laudis thema specia - lis, Pa -
 nis vivus et vi.ta.lis Ho-die pro-po.nitur. Quem
 in sacræ mensa cœ - næ Turbæ fratrum du.o
 denæ Datum non am.bi.gitur. Sit laus ple-na, sit
 so - nora, Sit jucun.da, sit de.co.ra Mentis ju.bi -
 .la.ti.o. Dies e - nim solemnis a - gi.tur, In qua
 men.sæ prima re.co.litur Hujus insti.tu.tio. In
 hac mensa novi Re-gis, Novum Pas-cha no.yæ

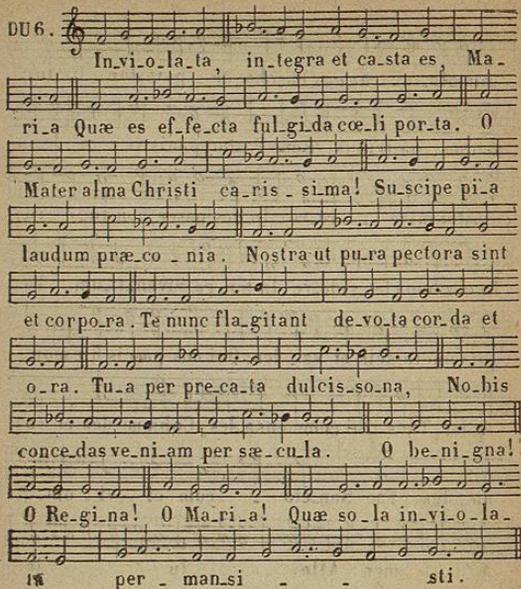
legis, Phase ve-tus ter-mina! Ve-tusta - tem no -
 vitas, Umbram fu - gat ve - ritas, Noctem lux e-li -
 minat. Quod in cœna Christus ges-sit, Fa.ci.endum
 hoc expressit In su.i memo-riam. Docti sacris
 insti.tu.tis, Panem vinum in sa-lu.tis Con-se.cra -
 mus hostiam. Dogma datur Christia.nis Quod in
 carnem transit panis, Et vi-num in san-guinem.
 Quod non capis quod non vides, A-ni-mo.sa firmat fi -
 des, Præter re-rum or-dinem. Sub diver-sis spe -
 cie - bus, Signis tantum et non rebus, Latent res
 e-xi-miæ. Caro ci - bus, sanguis po-tus: Manet
 tamen Christus to-tus Subu-traque spe.cie.e. A
 su - mente non conci-sus, Non confractus, non di - vi -

sus: In_teger ac_cipi_tur. Sumit u_nus sumunt
 mil_le: Quantum i_ssti tan_tum il_le: Nec
 sumptus con_su_mi_tur. Sumunt bo_ni, su
 munt ma_li: Sorte tamen i_næqua_li, Vi_tæ
 vel in_te_ritus. Mors est ma_lis, vi_tæ bo_nis:
 Vide paris sumpti_o_nis Quam sit dispar e_xitus.
 Fracto demum Sacramento, Ne vacilles: sed memento
 Tantum es, se sub fragmento Quantum to_to te_gi
 tur. Nulla re_i fit scissu.ra: Signi tantum fit fra
 ctu.ra Qua nec status nec sta_tu_ra Signati mi
 nu_i_tur. Ecce panis An_ge_lo_rum, Fa.ctus sibus
 via_torum: Vere panis fi_li_o_rum Non mit_ten
 dus canibus. In fi_guris præ-signatur, Cùm I_saac

immola_tur: Agnus Paschæ de_pu_tatur: Da_tur
 manna pa_tribus. Bone Pastor, panis ve_re, Je_su,
 nostri mise_re_re: Tu nos pasce, non tu_e_re:
 Tu nos bona fac vide_re In ter_ra viven_tium. Tu
 qui cuncta scis et va_les: Qui nos pascis hic mor
 ta_les, Tuos i_bi commensa_les, Cohære des et so
 da_les Fac San_cto_rum ci_vi_um.
 A_men. Alle_lu_ia.

DU 6.

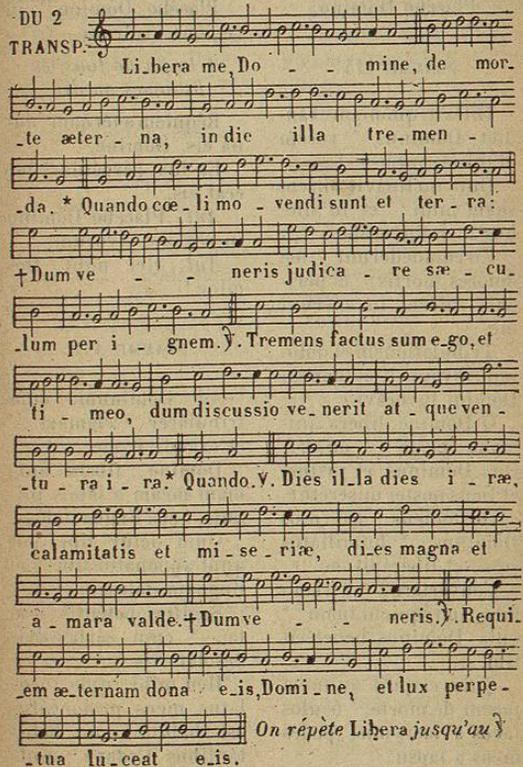

In.vi.o.la.ta, in.tegra et ca.sta es, Ma -
 ri.a Quæ es ef.fe.cta ful.gi.da.cœ.li por.ta. O
 Mater alma Christi ca.ris.si.ma! Su.scipe pi.a
 laudum præ.co.nia. Nostra ut pu.ra pectora sint
 et corpo.ra. Te nunc fla.gitant de.vo.ta cor.da et
 o.ra. Tu.a per præ.ca.ta dulcis.so.na, No.his
 conce.das ve.ni.am per sæ.cu.la. O be.ni.gna!
 O Re.gi.na! O Ma.ri.a! Quæ so.la in.vi.o.la -
 ta per.man.si - sti.

POUR LES DÉFUNTS

DU 2
 TRANSP.

Li.bera me Do - - mine, de mor -
 te æter - na, in die illa tre - men -
 - da. * Quando cœ.li mo - vendi sunt et ter - ra:
 † Dum ve - - neris judica - re sæ - cu -
 lum per i - gnem. ¶ Tremens factus sum e.go, et
 ti - meo, dum discussio ve - nerit at - que ven -
 - tu - ra i - ra. * Quando. ¶ Dies il.la dies i - ræ,
 calamitatis et mi - se - riæ, dies magna et
 a - mara valde. † Dum ve - - neris. ¶ Requi -
 em æ - ternam dona - e.is, Domi - ne, et lux perpe -
 tua lu - ceat e.is. On répète Libera jusqu'au ¶

VÊPRES DES MORTS

Placébo Domino.

PSAUME 114.

Diléxit, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi : * et in díebus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et pericula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni : * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, libera ánimam meam : * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam : * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos a lárymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

*A la fin de tous les
Psaumes on dit :*

Réquiem aetérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * luceat eis.

Ant. Placébo Dómino in regióne vivórum.

Ant. Hei mihi, Dómine !

PSAUME 119.

Ad Dóminum, cum tribulárer, clamávi : * et exaudivit me.

Dómine, libera ánimam meam a lábiis iniquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi, * ad linguam dolósam ?

Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * mul-

tum incola fuit ánima mea !

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Réquiem aetérnam, etc. *Ant.* Hei mihi, Dómine, quia incolátus prolongátus est !

Ant. Dóminus custódit te.

PSAUME 120.

Levavi óculos meos in montes, * unde véniet auxiliúm mihi.

Auxiliúm meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotió- nem pedem tuum : * neque dormitet qui custódit te.

Ece non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custodiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Réquiem aetérnam, etc. *Ant.* Dóminus custódit te ab omni malo : custódiat ánimam tuam Dóminus.

Ant. Si iniquitátes.

PSAUME 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine, * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendétes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine, * Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustinui te, Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósia apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.